

יעקב אבינו התורה והנחש

מדהים

פתח ואמר כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בפרשת בראשית:
 "ויאמר ה' אלוקים אל הנחש כי זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל זיוית השדה על גזונוך
 תלך ועפר תאכל כל ימי זיורך". הפרוש "על גזונוך תלך". מה זה על גחונך תלך?
 שנשברו תומכים שלו וקצצו רגליו, ואין לו על מה שהוא עומד. וכאשר עם ישראל
 לא רוצים לתמוך את התורה הקדושה, אז באותו זמן נותנים לנחש רגלים ושוקים
 לעמוד ולהתחזק בהם.

בוא וראה, כמה עקימות ועורמה יש לנחש שהתחכם באותו לילה רוכב הנחש
 כנגד יעקב אבינו, שהרי הנחש הוא היה יודע כמו שכתוב בתורתנו הקדושה
 בפרשת תולדות: "הקול קול יעקב והידיים ידי עשו", ואם פוסק הקול של יעקב אז
 והידיים ידי עשו. ומשום כך הנחש הסתכל לכל הצדדים להרע ליעקב ולהפסיק את
 קולו. וראה אותו חזק בכל, זרועות מצד זה ומצד זה שהם חזקים, כשהגוף מתחזק
 בניהם, אז הוא רואה את חוזק התורה שהיא מתחזקת בכל, ואז וירא הנחש כי לא
 יכול לו ליעקב, אז מה עשה הנחש? מייד ויגע בכף ירכו, ושהתחכם עם יעקב נגדו,
 וכיון שנשברו תומכי התורה, ומיד התורה הקדושה לא מתחזקת, ואז התקיים מה
 שאמר יצחק ליעקב: "הקול קול יעקב והידיים ידי עשו", ועוד אמר יצחק אל בנו עשו
 כמו שכתוב בפרשת תולדות: "ועל זרעך תזויה ואת אוזיך תעבור והיה כאשר תריד
 ופרקת עולו בעל צווארך".

ובזה הנחש התחכם כנגד יעקב, וזאת שהרי שכדי שישבר את כוח התורה
 הלך והתחזק עשו. ובו שכאשר ראה שלא היה יכול לה לתורה הקדושה, אז החליש
 חוזק אותם שהם תומכים בה, וזאת כאשר לא ימצא מי שיהיה שיתמוך בתורה,
 ואז לא יהיה קול קול יעקב ויהיו ידיים ידי עשו. ועוד כמו שכתוב בתורתנו
 הקדושה בספר בראשית בפרשת וישלח: "וירא כי לאיכול לו ויגע בכף ירכו ותקע כף
 ירך יעקב בהאבקו עימו, ויאמר שלזוני כי עלה השזור ויאמר לא אשלווך כי אם ברכתני,
 ויאמר אליו מזה שמך ויאמר יעקב, ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי
 שרית עם (אלוקים ספק) ועם אנשים תוכל". הפרוש בפסוקים האלה: וכאשר ראה
 יעקב כך, וכאשר עלה הבוקר החזיק יעקב בו והתגבר עליו, וזאת שהוא ברך אותו
 והודה לו על אותן הברכות, ואמא לו לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל, לא
 יעקב אלא במרמה, אלא בגאווה וחוזק שאין מי שיכול לך.

"הזוהר הקדוש"

ז"ל

יחזקאל בן חביבה ואליהו

לעילוי נשמת:

ז"ל

גניה יחזקאל בת צ' חלה

לעילוי נשמת:

ז"ל

שלמה יחזקאל בן יפה

לעילוי נשמת:

1

סודות העליונים של יעקב ועשו

כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת וישלח: "וירץ עֵשָׂו לַקְרָאתוֹ וַיִּזְבְּקֵהוּ וַיִּפּוֹל עָלָיו צֹואָרוֹ (צֹואָרוֹ) וַיִּשְׁקָהוּ וַיִּבְכּוּ" כתוב "צוארו" שהוא חסר את האות ו"ו, ועל זה אמר רבי יצחק את הפסוק כמו שאמר הנביא ישעיהו: "והרשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט". ודברי התורה כמה סודות עליונים יש בהם משונים זה מן זה והכל הוא אחד. "והרשעים כים נגרש כי השקט היא יוכל" הפרוש הוא, זה עשו שכל מעשיו היו ברשע והוא בחובה, שהרי כאשר היה בא אצל יעקב אז מעשיו לא היו בשלום. "ויפול על צוארו אחד" צוארו זו הייתה ירושלים שהיא צוארו של כל העולם. ועוד כתוב ויפול על "צוארו" ולא כתוב על "צואריו", אלא מפני שזה ששתי פעמים נחרב בית המקדש, אחד מבבל ואחד מזרעו של עשו שהוא הפיל עצמו פעם אחת והחריב אותו, ועל כן ויפול על "צוארו". והוא אחד.

"וישקהו", נקוד למעלה וזאת הוא מפני שלא נשקו בכל רצונו. ועוד שנינו כמו שאמר שלמה המלך החכם באדם בספר משלי: "נאמנים פצעי אוהב ונעדרות נשיקות שונא", וזה בלעם כאשר בירך את ישראל, שהרי לא בירך אותם ברצון הלב, וגם כאן נעדרות נשיקות שונא, וזה עשו. אמר רבי יוסי את הפסוק כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: "קומה ה' הושיעני אלוקי כי הכית את כל אויבי לחי שיני רשעים שיברת". ועוד שנינו "אל תקרא שיברת", אלא שירבבתה, שהרי גדלו שיניו של עשו והוא חשב לנשוך אותו.

"ועל זה ויבכו" זה בכה, וזה בכה. בוא וראה, עד כמה היה ליבו ורצונו של עשו אצל יעקב. שהוא הרי אפילו באותה שעה חשב להמתין זמן לאורך הימים ולעשות לו ליעקב רעות ולקטרג לו, ועל זה נקרא "ויבכו", זה היה בוכה שהוא לא היה חושב להינצל מן ידיו, וזה היה בוכה וזאת מפני שאביו יעקב היה קיים ולא יכול לו. אמר רבי אבא: ודאי נחלש רוגז של עשו בו בשעה שראה את יעקב. מה הטעם, מפני שהרי הסכים איתו ממונה של עשו, ועל כן לא יכול עשו לשלוט בכעסו, שכך כל הדברים של זה העולם והם תלויים למעלה, וזאת כאשר הסכימו למעלה בראשונה והסכימו למטה, והשלטון הוא לא למטה ועד שניתן את השלטון מלמעלה, והכל זה בזה תלוי.

"הזהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
לאריה בן חיים**

בוא וראה מה כתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת לך
לך: "ולישמעאל שְׁמֵעֶתִיךָ הִנֵּה בִּרְכֵתִי אוֹתוֹ וְהִפְרִיתִי אוֹתוֹ בְּמֵאוֹד מְאֹד שְׁנַיִם עָשָׂר
זָשִׁיאים יוֹלִיד". ואחר כך הוסיף הקדוש ברוך הוא ואמר באותה פרשה: "ואת בריתי
אקים את יִצְחָק" ועוד כתוב בתורה בספר בראשית בפרשת תולדות: "ואלה תולדות
יִצְחָק בֶּן אֲבֵרָה אֲבֵרָה הוֹלִיד אֶת יִצְחָק", וזה עולה על דעתך שכיון שכתוב בו
שישמעאל הוליד שנים עשר נשיאים, ויצחק הוליד שני בנים, שזאת אומרת,
שזה עולה וזה לא עולה. ועל זה הוא כתוב בתהילים: "מי ימלל גבורות ה' " זה
הוא יצחק, ויצחק הוציא את יעקב שהוא היה לבדו יותר מכולם, ועוד שיעקב
הוליד שנים עשר שבטים שהקיום שלהם הוא למעלה והוא למטה. אבל הוא
יצחק למעלה בקדושה עליונה, ולעומת זאת ישמעאל הוא למטה, ועל זה כתוב
בספר תהילים: "מי ימלל גבורות ה' ישמיע תהילתו" זה הוא יעקב, וכאשר
השמש נדבקת בלבנה כמה כוכבים מאירים בהם.

כמו שהזכרנו בתורתנו הקדושה: "ואלה תולדות יִצְחָק בֶּן אֲבֵרָה", עוד אמר רבי
יוסי: שעד כאן לא כתוב בן אברהם, ועכשיו הוא אמר יצחק בן אברהם, אלא על פי
שכתוב בתורה: "ויברך אלוקים את יִצְחָק בְּנֵו", עכשיו שמת אברהם דיוקנו היה בו
ונשאר בו ביצחק בלבד, שכל מי שראה את יצחק היה אומר זה אברהם ודאי, והיה
מעיד שזה אברהם הוליד את יצחק.

רבי יצחק קם בלילה אחד כדי לעמול בתורה הקדושה, ורבי יהודה היה במקום
אחר באותה שעה, והחליט ללכת לרבי יצחק ויעמלו בתורה יחד עם רבי יצחק, רבי
יהודה הלך יחד עם בנו שהיה ילד, וכאשר הגיע לרבי יצחק וליד פתח הדלת שמע
רבי יהודה את רבי יצחק שאומר את הפסוק מתוך התורה בספר בראשית בפרשת
חיי שרה: "ויהי אזרי מות אברהם ויברך אלוקים את יִצְחָק בְּנֵו וישב יִצְחָק עִם בָּאָר לִזְוִי
רואי" וזה הפסוק שאין ראשו סופו ולא סופו ראשו. מה היה שונה שהקדוש ברוך
הוא צריך לברך את יצחק, אלא שמפני אברהם לא ברכו, מה הטעם, בגלל שלא
יתברך עשו. ולכן כך עלו אותן ברכות לקדוש ברוך הוא והעמידוהו. כמו שכתוב:
"וישב יִצְחָק עִם בָּאָר לִזְוִי רואי" אלא שהתחבר בה עם השכינה, והבאר שמלאך קיים
נראה עליה ובגלל כך ברכו.

המשך בעמוד הבא

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
לשי משיח בן בלה

"באר לזוי רואי" שאמרת טוב הוא, אבל במילה נשמע. פתח ואמר את הפסוק ממגילת שיר השירים: "מעייין גנים באר מים ונוזלים מן לבנון", זה הפסוק שנאמר: מעייין גנים – זה אברהם. באר מים חיים – זה יצחק. ונוזלים מן לבנון – זה יעקב. באר מים חיים זה יצחק. זה שכתוב: "וישב יצחק עם באר לזוי רואי", ומהי באר וזו השכינה, לחי, זה חי העולמים, שהוא צדיק חי עולמים, ואין להפריש אותם, חי הוא חי בשני העולמות, חי למעלה שהוא העולם העליון, וחי אצל העולם התחתון, והעולם התחתון בגללו הוא עומד ומאיר. בוא וראה, כשהלבנה היא אינה מוארת אלא כאשר היא רואה את השמש, וכיון כשהיא רואה אותו מאירה, ועל כן זה באר לחי רואי ודאי, ואז היא מאירה ועומדת במים חיים, לחי רואי, כדי להתמלא ולהאיר מזה החי.

בוא וראה, כתוב בספר שמואל ב': "ובניהו בן יהוידע" בן איש חי, שהיה צדיק ומאיר לכל דורו, כמו שחי למעלה שמאיר לעולם, ובכל הזמן וזה "באר לחי", מסתכל ורואה כדי להאיר כמו שאמרנו: "וישב יצחק עם באר לזוי רואי". פתח רבי יצחק ואמר פסוק מתוך מגילת קהלת: "וזרח השמש ובא השמש ואל מקומו שואף זורח הוא שם". וזרח השמש, זה השמש שמאיר ללבנה, ושכאשר היא איתה אז מאירה ומואר. וזרח ממקום עליון שהוא עומד עליו, ומשם זרח תדיר. וכשבא השמש והתאחד עם הירח. הוא הולך אל הדרום שהוא ימין, ונותן את כוחו בו, ובגלל שחוזקו בו כל כח הגוף בצד ימין הוא, ובו הוא תלוי. ואחר כך הוא סובב אל הצפון, ומאיר לצד זה ומאיר לצד זה. והוא סובב הולך הרוח בראשונה כתוב שמש, ועכשיו רוח, אלא הכל אחד וסוד אחד, וכל זה בגלל שהלבנה מוארת ממנו והם יתחברו שניהם יחדיו.

בוא וראה, כאשר אברהם אבינו בא לתוך העולם הזה, הוא חיבק את הלבנה והתקרב אליה, וכיון שבא יצחק בנו אחז בה והחזיק אותה כיאות, והוא משך אותה באהבה, כמו שכתוב במגילת שיר השירים: "שמאלו תחת לראשי". וכיון שבא יעקב, אז התחבר השמש בלבנה ונהיה אור, ויעקב נמצא שלם בכל הצדדים, והלבנה הוירה ונתקנה בשנים עשר שבטים צדיקי עולם.

"הזוהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א**

לקמי תורג'מן בת שמחה

אמר רבי יוחנן בן זכאי: יפה אמר חנן, הניח מעותיו על קרן הצבי במקורות הוא מופיע גם תחת השם "בן זכאי". ובתלמוד הסבירו שכשהיה עדיין תלמיד נקרא "בן זכאי", אולם כשהחל ללמד תורה נקרא בצירוף שמו: רבן יוחנן בן זכאי, אף על פי שהתואר "רבן" ניתן רק לנשיאים, הרי שרבי יוחנן – אף על פי שלא כיהן בתפקיד נשיא – נתכנה בתואר זה משום גדולתו וחשיבותו "ועבור כל הגדולות שעשה" הראשונים נחלקו אם היה ריב"ז? כהן. דעת רש"י והרמב"ם שהיה כהן, והתוספות חולקים (ראה היימאן. שם). הרב משה דוד גרוס בספרו "אבות הדורות" (עמוד 41) כותב ש"אין הכוונה שרבן יוחנן בן זכאי היה הקטן שבכולם במעלה, אלא שהוא יהיה הקטן שבהם בשנים. כי... רבן יוחנן בן זכאי חי מאה ועשרים שנה, מאלו 15 שנה אחרי החורבן, והלל נפטר 80 שנה לפני החורבן, יוצא שרבן יוחנן בן זכאי היה פחות מבן עשרים שנה, כשלמד אצל הלל". הרב א. אורנשטיין כותב על תואר זה: "התואר הכפול רב הערך והמשמעות, שבו תיאר הלל הזקן את הקטן שבתלמידיו... וכן השוני בלשון המקובל "אב לחכמה", במקום "אב בחכמה", מעיד, שהלל הזקן רצה להסמיך אותו למנהיג הדור אחריו, ושחביריו הגדולים יסורו למשמעתו". על הרעב בירושלים בזמן המצור, מסופר בתלמוד שרבן יוחנן בן זכאי ראה את בתו של העשיר המופלג נקדימון בן גוריון, כשהיא מלקטת שעורים מבין גללי הבהמה – "בכה רבי יוחנן בן זכאי ואמר: אשריכם ישראל! בזמן שעושין רצונו של מקום, אין כל אומה ולשון שולטת בהם, ובזמן שאין עושין רצונו של מקום, מוסרין ביד אומה שפלה, ולא ביד אומה שפלה – אלא ביד בהמתן של אומה שפלה", להלן חלק מהם: "יום טוב של ראש השנה שחל להיות בשבת, במקדש היו תוקעין, אבל לא במדנה. משחרב בית המקדש, התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהו תוקעין בכל מקום שיש בו בית דין". בראשונה היה הלולב ניטל במקדש שבעה ובמדינה יום אחד, משחרב בית המקדש, התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא לולב ניטל במדינה שבעה זכר למקדש" המושג "בית הגדול" (מלכים ב, כה, ט) – זה מדרשו של רבן יוחנן בן זכאי בירושלים, על בית מדרש זה נאמר: "ששם היו מתניין גדולותיו של הקדוש ברוך הוא". בתלמוד הבבלי (פסחים כו, א) מסופר שהיה ריב"ז דורש לתלמידיו הרבים – בהר הבית בצילו של ההיכל. הסברים להגדרות מלאות משמעות אלו, כותב הרב א. אורנשטיין "נר ישראל – נר העם, מנהיגו, שהעם הולך אחריו, מאור – ללכת לאורה. עמוד הימיני – תואר כבוד לצדיק גדול, המשמש יסוד ומשענת לרבים... לפי הסברו של המהרש"א נקרא רבן יוחנן בן זכאי עמוד הימיני, הואיל והיה עמוד אותו הדור, שהציל כמה צדיקים בחורבן אספסיינוס, ולדברי ה"עיון יעקב" נקרא "עמוד הימיני", על שם התורה שנתנה בימין, ומובנו – עמוד התורה. אולם אפשר להניח בוודאות, כי תלמידיו תיארוהו בתואר כבוד "עמוד הימיני", על מלחמותיו הבלתי פוסקות עם הצדיקים... וחכמי הדור ראו בו את העמוד הימיני שבית ישראל נשען עליו. פטיש החזק – כינוי כבוד לאדם גדול ונכבד. כנוי לאדם גדול שאיננו נרתע מלחוות דעתו... המהרש"א אומר, שנקרא "פטיש החזק" על גדולתו בתורה... בעל ה"עיון יעקב" סובר שנקרא "פטיש החזק", לפי שרבן יוחנן בן זכאי התקין כמה תקנות קבועות, וקבע בהן מסמרות... לחזק בית ישראל... מאידך יש אחדים הסבורים, שהתואר "פטיש החזק" ניתן לו על קנאתו לאמת ושלוש, ועל שלא חת להביע דעתו וגישתו לתיקון פני החברה שלאחר חורבן הבית". "שני דברים השמיע רגע לפני יציאת נשמתו. אחד: האמונה בנצח ישראל, ב"לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו", השני בעניין טומאה וטהרה. וכלום האחד דבר גדול והשני דבר קטן? האדם הגדול אין לו בעולמו דבר גדול ודבר קטן. הוא מדקדק בקלות כבחמורות. כשם שביקש בנשימה אחת על יבנה וחכמיה, על שושלת הנשיא ועל רופאים לרבי צדוק, כך שקד בדרכו אל התפארת, ברגע פטירתו מן החיים, לכלול יחד את העיקר והנראה כטפל. אין עיקר וטפל! בעיני החכם – הכל עיקר.

109

ברכה לאריכות ימים: רינה בובליל בת נסריה

ברכה לאריכות ימים: עמוס בובליל בן רחמים

"אצילות - חיה" "בריאה-נשמה" "יצירה-רוח" "עשיה - נפש"

אומנם כלל גדול הוא בכל הסוג הרוחני, שאין עניינו ולא גבוליו מושג לנו באמת כמו שהוא. אבל ידענו מציאותם וקצת עניינים מענייניהם, כפי מה שמסרו לנו הנביאים והחכמים ז"ל.

והנה מיני הסוג הזה הרוחניים הם שלושה. האחד נקרא כוחות נבדלים, והשני מלאכים, והשליש נשמות. הכוחות הנבדלים הם נמצאים רוחניים משוללים מגופות, זכים ומעולים מאוד, והם היותר קרובים אל שכינתו יתברך, ועליהם הוא שורה תמיד, ונקראים בשמות כפי מדרגתם: גלגלי הכסא או אופנים וכיוצא.

המלאכים הם נמצאים רוחניים שנבראו לעשות שליחותו של הבורא יתברך בכל מה שיחפוץ, והם ממונים כל אחד על ענין מה שמסר לו הרצון העליון, ויש בהם מדרגות שונות זו למטה מזו, וכל מדרגה מהם יש להם חוקים וגבולים כפי מה שנאות להם על פי החוכמה העליונה.

הנשמות, הם נמצאים רוחניים מעותדים לבוא בגופות ולהתחבר בהם, ולהיקשר בהם קשר גדול, ולהם חוקים פרטיים כפי עניינם וכפי המצבים שלהם, פרוש – כי הנה מצבים שונים נמצאים לנשמות, שהרי יש להן מציאות חוץ לגוף ומציאות בתוך הגוף, והמציאות חוץ לגוף הוא משני מינים, האחד מציאותן טרם היותן בגוף, והמציאות חוץ לגוף אשר שכבר היו בו (כלומר לאחר הפטירה האדם) וכפי כל המצבים האלה כן נגבלים בגבולים ונעשים עלולים למרים שונים ומתחלפים, כפי מה שיאות למצב שהן בו.

המלאכים כולם הנה הם משרתיו יתברך עושי דברו, וכל דברי העולם נעשים על ידיהם בין טוב לבין לרע, והממונים עליהם נקראים מלאכי חבלה ומזיקים. אין לך דבר בעולם התחתון, בין עצם בין מקרה, וכן אין לך דבר למטה שלא יהיו עליו ממונים מכת המלאכים שמנהיגים אותו ומחדשים בו עניינים ומקרים כפי מה שיגזור הקדוש ברוך הוא, ומה שפועלים העליונים בגשמיים נקראו השפעה... **ק"ס**

לעילוי נשמת:

טובה לוי בת שמואל ז"ל

סודות הברכות של יעקב ועשו

וזה כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת תולדות: "ויתן לך האלוקים מטל השמים ומשמני הארץ ורוב ודגן ותירוש". אמר רבי אבא: זה הפסוק אשר העמידוהו, אבל בוא וראה, וזה הפסוק כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: "שיר המעלות אל ה' בצרתה לי קראתי ויענני".

ועוד כמה שירות ותשבחות אמר דוד המלך לפני הקדוש ברוך הוא, והוא הכל בכדי להיתקן את דרגתו של דוד המלך, ולעשות לו שם וזה כמו שאתה אומר וכמו אומר הנביא שמואל בספר שמואל ב': "ויעש דוד שם". ושירה זו אמר כאשר ראה את מעשה של יעקב.

אמר רבי אלעזר: יעקב אמר שירה זו, בו שאמר לאביו כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת תולדות: "ויאמר יצחק אל יעקב גִּשָּׁה נָא ואמוֹשֶׁךְ בְּנֵי הָאֵתָה זֶה בְּנֵי עֵשָׂו אִם לֹא", ואז בו בשעה היה יעקב בפחד נורא ובצרה גדולה, שפחד שאביו ידע אותו או יכיר אותו לפניו, ועוד כתוב בפרשת תולדות: "כי היו ידיו כידיו עֵשָׂו אוֹזִיז ויברכהו". ואז אמר יעקב אל הקדוש ברוך הוא בצרתה לי קראתי ויענני.

ה' הצילה ת נפשי משפת שקר מתוך לשון רמייה. זו היא הדרגה שעשו היה שרוי בה, ושהיא שפת השקר. ומהו שפת שקר? הפרוש הוא בו בשעה שהביא אותו נחש קללות על העולם, ובזה בחוכמה ובמרמה הוא קללות שבו התקלל העולם. בוא וראה, בו בשעה שאמר יצחק לעשו וצא אל השדה וצודה לי "צידה", שהוסיפו לו את האות בה"א במקום המילה ציד כתוב בתורה צידה. ואז יצא עשו כדי שיתברך מיצחק שאמר ואברכה ולא יותר, והוא יאות. וכיון שאמר את זה לפני ה'. ובאותה שעה הזדעזע כסא הכבוד של הקדוש ברוך הוא, הוא אמר ומה שיצא הנחש מהקללות האלו, ויישאר יעקב בהם.

המשך בעמוד הבא

ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים וארוכים
לשרון בובליל
ולכל בני משפחתו

ובאותה שעה הזדמן המלאך מיכאל ובא לפני יעקב והשכינה הייתה אתו, וזאת ידע יצחק וגם ראה את גן עדן יחד עם יעקב, וברכו את יעקב לפני עשו. ושכאשר נכנס עשו לאביו אז נכנס איתו גם הגיהינום, ועל כן כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית: "ויזרד יצווק זרדה גדולה עד מאוד", שחשב שלא היה עשו באותו צד, פתח ואמר ואברכהו גם ברוך יהיה.

ומשום כך נזדמן יעקב בחוכמה ובעקימות שהביא ברכות על יעקב, שהוא כמו אדם הראשון, וניטלו מאותו נחש שהוא שפת שקר. שכמה שקר אמר, וכמה דברי שקר עשה, וזאת כדי להטעות ולהביא קללות על העולם.

ומשום כך בא יעקב בחוכמה רבה והטעה את אביו, וזאת הוא כדי להביא ברכות על כל העולם, ולקחת ממנו את מה שמנע את העולם, ומידה כנגד מידה זה היה ועל זה כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: "ויאהב קלל" ה ותבואהו ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו".

ועוד כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת בראשית: "ארור אתה מכל הבהמה ומכל זית השדה וגו'", וזה נשאר לדורי דורות. ואז בא יעקב ולקח ממנו את כל הברכות.

ומימי האדם, אשר הוכן ליעקב ליטול מאותו נחש את כל הברכות האלו, והנחש נשאר הוא בקללות שלו ולא יצא מהם, ועוד דוד המלך אמר ברוח הקודש בספר תהילים: "מה יתן לך ומה יוסיף לך לשון רמייה חיצו גיבור שנונים". ומה איכפת לו לאותו הנחש הרע שהביא קללות על כל העולם, וזה כמו שאמרו: "נחש נושך וממית, ואין לו שום הנאה ממנו"

הלשון הרמייה, שהוא רימה את האדם הראשון ואשתו חוה, והם הביאו רע עליהם ועל כל העולם. ולאחר מכן בא יעקב ולקח משלו את כל הברכות מאביו יצחק. וחצי גיבור שנונים הוא עשו ששמר איבה שנאה והפחדה על יעקב על שלקח ממנו את הברכות מאביהם.

"הזהר הקדוש"

מקבלים הזמנות להקדשות וברכות

על גבי דיסק mp 3 "תורה אש"

של 5 שעות לדיסק 5 פרשיות מהתורה... לעילוי נשמת, לשערי רפואה, לשערי זיווג, לשערי פרנסה וכלכלה, ולשערי תשובה...ועוד

עם הקדשה וברכה בתוך הדיסק וע"ג הדיסק להזמנות: טל. 054-4577956

לפי המקרא, שלמה נחשב לחכם מכל אדם. על פי המסופר שם, באו לחזות בחכמתו מכל העמים, כדוגמת מלכת שבא. דוגמה לחוכמתו מובאת בסיפור משפט שלמה:

כתוב בספר מלכים א': "ויתן אלוקים חוכמה לשלמה ותבונה הרבה מאוד ורוחב לב כחול אשר על שפת הים. תרב חוכמת שלמה מחוכמת כל בני קדם ומכל חוכמת מצרים. ויחכם מכל האדם מאיתן האזרחי וכלכול והימן ודרדע בני מחול ויהי שמו בכול הגוים סביב".

המסורת היהודית מייחסת לשלמה שלושה מספרי התנ"ך: ספר משלי, המכיל פתגמים וחכמת חיים, ובחלקו העיקרי נכתב "אלה משלי שלמה". מגילת קהלת, מגילת פילוסופיה והגות, על פי הפתיחה: "אני קהלת בן דוד מלך בירושלים". שיר השירים, מגילת אהבה (חז"ל מתייחסים אליה כמשל לאהבה בין כנסת ישראל לה'), על פסוק הפתיחה: "שיר השירים אשר לשלמה...". המילה "לשלמה" מופיעה בכותרתם של שני מזמורים בספר תהילים (ע"ב וקכ"ז), ועל כן יש המייחסים לו את כתיבת שני המזמורים הללו.

נשות שלמה: על פי המסופר בספר מלכים, היו לשלמה שבע מאות נשים ושלוש מאות פילגשים. על פי המסופר בשיר השירים, היו לשלמה שישים נשים, שמונים פילגשים ומספר רב של נערות שלא יכלו להיספר. נישואי שלמה עם אחת מהם, בת פרעה, המוזכרת במקרא מספר פעמים, היו נישואים בדיני פילגש. על פי הכברה נגסט היה נשוי גם למלכת שבא שממנה נולד מנליק - אבי השושלת שממנה יצא היילה סלאסי מלך אתיופיה. לעת זקנותו היטו נשיו של שלמה את לבבו להקים במות לעבודת אליליהם בירושלים. על פי המסופר הוא הקים לכולן במות בהר הזיתים, דבר שלפי ספר מלכים היה החטא, בגללו נקרעה ממלכת ישראל בימי בנו רחבעם.

המשך בשבוע הבא

ברכה לשערי תורה ומצוות: **לדוד בן שרה**

ברכה לשערי זווג מהרה: **לדוד בן אלברט**
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה

כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת וישלח: "עַל כֵּן לֹא יֹאכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת גִּיד הַנֶּשֶׁה אֲשֶׁר עַל כֶּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי זָנַע בְּכַף יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנֶּשֶׁה". שאפילו בהנאה אסור, וגם אסור אפילו לתת אותו לכלב. ומדוע נקרא הוא "גִּיד הַנֶּשֶׁה"? כלומר הגיד שהוא משכיח את בני אדם מעבודת הקדוש ברוך הוא, ושם נמצא גם יצר הרע ושם הוא רובץ.

וכעוון שהוא נדבק עם יעקב ולא מצא מקום שיכול להתגבר על יעקב, וזאת מפני שכל אברי הגוף הם סייעו ליעקב, וכולם היו חזקים ולא הייתה בהם חולשה. מה עשה המלאך הרע ליעקב? ויגע בכף ירכו בגיד הנשה, וזה במינו, שהוא יצר הרע ושהוא מינו ומקומו, ומשם בא יצר הרע על בני האדם. ובגלל זה אמרה התורה: "לֹא יֹאכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת גִּיד הַנֶּשֶׁה", כמו שאמרו החברים באברי האדם שרומזים למעלה אם טוב ואם רע, ובגלל זה כל אבר מחזיק אבר ודאי, וגיד הנשה הוא מחזיק את יצר הרע שהוא מינו, ובני ישראל לא יאכלו אותו שאין הם מצידו ואין הם ממינו, אבל העמים (הגוים) שהם עובדי זרה יאכלו אותו, שהוא מצד וממין המלאך שלהם שהוא השטן ס.מ. כדי לחזק את ליבם.

וזאת הוא מפני שיש בן האדם מאתיים וארבעים ושמונה איברים בגוף והוא כנגד מאתיים ארבעים ושמונה מצוות של התורה, ושהן ניתנו לעם ישראל, וכנגד מאתיים ארבעים ושמונה מלאכים שהתלבשה בהם והשכינה והשם שלהם כשם הקדוש ברוך הוא. ועוד יש בן האדם שלוש מאות שישים וחמש גידים, וכנגדם שלוש מאות שישים וחמש מצוות שהן לא ניתנו לעשות, ועוד כנגד שלוש מאות שישים וחמש ימי השנה, והרי בתשעה באב אחד מהם והוא כנגד השטן ס.מ., שהוא אחד מאלו שלוש מאות שישים וחמש מלאכים, ומפני זה אמרה התורה: "לֹא יֹאכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת גִּיד הַנֶּשֶׁה", א"ת לרבות תשעה באב שלא אוכלים ולא שותים. וזאת מפני כך ראה הקדוש ברוך הוא הכל.

ובזה נרמז בהם רמז ליעקב ויאבק איש עימו וזאת בכל ימות השנה, ובכל האיברים של יעקב, ולא מצא חוץ מאותו גיד הנשה, ומייד תשש כוחו של יעקב. ובכל ימי השנה מצא יום תשעה באב שבו הוא מתחזק, והוא נגזר דין עלינו ובו נחרב בית המקדש, וכל מי שאוכל ביום תשעה באב הוא כאילו אוכל את גיד הנשה. רבי חיה אמר: אלמלא לא נחלש כח זה של יעקב, אז יעקב היה מתקיים אצלו, ונשבר כוחו של עשו אחיו גם למעלה וגם למטה.

"הזהר הקדוש"

ברכה לשערי זיווג מהרה: לאירנה בת יעל

ברכה לשערי זיווג מהרה: לקטי בת יעל

לבסוף החליט לעשות מעשה ושלח את נבוזראדן המכונה "רב הטבחים", עליך להחריב את ירושלים צוה נבוכדנצר על נבוזראדן. נבוכדנצר דאג לצייד את שר הצבא שלו היטב היטב. הוא שלח עמו שלוש מאות פרדות עמוסות קרדומות של ברזל, וכאשר ניסה נבוזראדן לפרוץ בקרדומות חזקים אלו אחד מן השערים של ירושלים הם נשברו בזה אחר זה.

בני ירושלים שהיו נתונים במצור היו גיבורים מופלאים, הם לא חסרו אומץ לב ונלחמו נגד הכשדים בעוז ובתושייה. אחד מן הגיבורים האלו נקרא בשם אבוקא בן גבתרי, מה היה אבוקא עושה? הוא היה עומד על החומה, וכאשר היו הכשדים להפעיל את הדייק- זו מכונת זריקת האבנים העצומה שלהם, לזרוק אבנים ענקיות על החומה כדי לערער אותה ולהפילה. היה אבוקא תופס את האבנים הגדולות בידיו, ומשליך אותם בחזרה אל האויבים. רבים מהם הצליח הגיבור הזה להרוג, אך אם ד' לא ישמור בית, שווא שקד שומר, רוח חזקה באה והפילה את אבוקא מן החומה והוא מת.

בדרכם רבות נלחמו הנצורים. חנמאל, זה דודו של ירמיהו, השביע את מלאכי השרת והוריד אותם כשהם מזויינים בכלי נשק על החומות. הכשדים ראו את המלאכים ופחד גדול אחז אותם: בירחו! בירחו על נפשכם! קראו זה לזה ונמלטו באימת מוות. מה עשה הקדוש ברוך הוא? הוא שינה את שמם של המלאכים וגרם להם לעלות בחזרה לרקיע.

חנמאל ניסה שנית להוריד אותם, ולא הצליח. חנמאל לא התייאש, והוא השביע את שר העולם וזה הגביה את ירושלים ותלה אותה באוויר, אבל הקדוש ברוך הוא בעט בה, בירושלים, והיא נפלה ואז הובקעה העיר. ועדיין לא נכנסו הכשדים פנימה, העיר הובקעה בחודש תמוז, אך בני ירושלים עמדו בפרץ והמשיכו להילחם במשך חודש ימים עד שנחלשו, ואז הצליחו הכשדים להיכנס. שלוש שנים נמשך המצור, וכוונתו של הקדוש ברוך הוא הייתה לישראל שהות, אולי, בינתיים יחזרו בתשובה.

המשך בשבוע הבא

לעילוי נשמת:

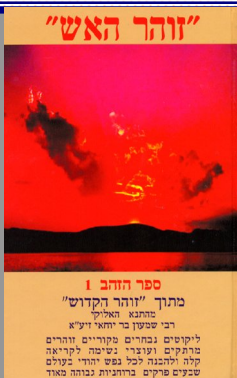

ברוך ענף בן יעקב וזימבול ז"ל

סגולות ותפילות

סגולה לפרנסה

להפריש מעשר (10%) מכל הרווחים, העשירי יהיה קודש לה'. כפי שנאמר "בחנוני נא בזאת אם לא אפתח לכם את ארובות השמים". ועוד אמרו חכמינו ז"ל על הפסוק: "עשר תעשר" עשר בשביל שתתעשר. להתחזק בביטחון בה' – הזן את העולם כולו בטובו, בחן בחסד וברחמים – וככל שיתחזק יותר בביטחון, כך תבוא הישועה מהר. וכתב הרמב"ם שאילו היה בדורנו בעלי אמונה, כפי שהיו בדור המדבר, אזי גם בדורנו היה יורד מן משמים. ... לומר בכל יום 'פרשת המן' – חומש שמות פרק ט"ז פסוקים ד' – ל"ו... שלום בית נוגע לפרנסה... להיות זהיר בברכת המזון, לכווין בתפילה באמירת הפסוק "פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון" – שהקב"ה משגיח על בריותיו לפרנס.... לשנן בעל פה את 'שירת האזינו' (בפרשת האזינו)... סגולה לעשירות – להיות סנדק בברית מילה..... סגולה לעשירות – לברך בכוונה ובהקול רם....

הגיע ספר המאה !! עכשיו אפשר להציץ לעולמות העליונים בספר המדהים והמרתק ועוצר נשימה !!!

"זוהר האש" ספר הזהב 1 מאת: אריה א. ברדה

על פי "הזוהר הקדוש" המקורי והאמיתי של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א. בתשעים פרקים ועל סודות הנשמה של העם היהודי המהור. בכריכה קשה ובו 200 עמודים בשפה עברית קלה ולקריאה מעדנת. ואחד הפרקים מה קורה **כשיהודי מתחתן עם גויה** !!! להזמנות: B.ARYE@NETO.NET.il טלפון: 054-4577956 וישלח לביתכם בדואר...

לבסוף ביקש שמשון לנוח קצת מן ההטרדות של דלילה: לא שיקרתי לך, אמר, אבל העלמתי פרט אחד. האומנם? הזדקפה דלילה: מה חסר? .. "החבלים צריכים להיות חדשים אמר שמשון והקשר צריך להיעשות כפול". דלילה יצאה והשיגה שבעה עבותות חדשים ולחים, וגם עתה ישב הכוח האורב בעליית הגג. דלילה קשרה את שמשון בחבלים החדשים היטב וחזרה על מעשיה מן הפעם הקודמת ואמרה: "פלשתים עליך שמשון". ושוב נדרש ממנו מאמץ מסוים והוא ניתק את החבלים כנתק חוט. עד עכשיו נזפה בו דלילה, התלת בי ואמרת לי כזבים, מעתה עליך לומר לי את האמת. שמשון התייגע מהצקותיה של דלילה ומסר לה רמז: עליך לקלוע שבע צמות משערותיי במסכת שבה טווים אריג-שתי וערב. דלילה לא התמהמהה, וארגה את שערותיו עם המסכת, כל זאת תקעה ביתד החזק ביותר, כל אותו זמן היה שמשון שקוע בשינה. "פלשתים עליך שמשון" קראה דלילה ושמשון נעור משנתו והניף את היתד שבה נארג שערו.

שלוש פעמים התלת בי, התרגזה דלילה, וראתה את השקלים שהובטחו לה הולכים ומתרחקים ממנה. במשך תקופה ארוכה הציקה לשמשון וכה מררה את חייו עד כי הרגיש שהוא משתוקק למות... ולבסוף כשל כוחו והוא אמר לה: "על ראשי לא עלה מעולם מורא, אני נזיר לאלוקים מבטן אמי, אם יגולח שערי אחלה". שמשון האמין שכוחו נובע משלושה דברים כאחד: א. מאיסור גלוח.... ב. מאיסור יין... ג. ואיסור הטומאה. וחשב שאם יוודע לה אחד מן הדברים לא יגרם נזק של ממש, אך טעות הייתה בידו...

הפעם חשה דלילה, שאמר לה שמשון את האמת, והיא שלחה לקרוא אליה את סרני הפלשתים. "הכסף בידיכם" דרשה דלילה לדעת. "הכסף איתנו" הראו לה סרני הפלשתים. וכך דאגה דלילה להרדים את שמשון, כיון שידעה שלא יניח לה לגעת בשעריו בעודו ער. בשנתו גילחה את ראשו, והחלה מענה אותו. "פלשתים עליך שמשון" קראה גם הפעם, והוא התעורר למחצה באומרו: גם בפעם זו אצליח להתנער, והוא לא הבחין שכוחו סר מעליו.

המשך בשבוע הבא

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה מהירה
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע"א
ליעקב בן רבקה

הקדוש ברוך הוא מתעטר בתפילות שעולות

וכל כך למה, ואמרו זאת מפני שהקדוש ברוך הוא מאוד רוצה ואוהב תמיד את תפילתם של הצדיקים והקדוש ברוך הוא מתעטר בתפילתם. וזה שאמרנו שאותו המלאך הממונה על תפילתם של עם ישראל ושמו הוא ס.נ.ד.פ. והוא נוטל את כל אותן התפילות של עם ישראל והוא עושה עטרה לחי עולמים. וכל שכן תפילתם של הצדיקים שהקדוש ברוך הוא מאוד רוצה בהם, והן נעשות עטרה ולהתעטר באלו התפילות להקדוש ברוך הוא. ואם תבוא ותאמר מחנות קדושים היו באים עימו ומדוע בפחד? אלא הצדיקים הם לא סומכים על זכותם אלא רק על תפילותיהם ובקשותיהם להקדוש ברוך הוא.

בוא וראה, שאמר רבי שמעון בר יוחאי: תפילת הרבים היא עולה לפני הקדוש ברוך הוא ומתעטר באותה תפילה, וזאת בגלל שהיא עולה בהרבה גוונים והיא נכללת מכמה צדדים, ועוד מפני שהיא נכללת מכמה גוונים ונעשית עטרה והיא מונחת על ראש הצדיק לחי עולמים.

ואילו תפילת היחיד אין היא כלולה והיא אינה אלא בגוון אחד היא, ועל כן תפילת היחיד היא לא מתוקנת להתקבל כתפילת הרבים. בוא וראה, יעקב אבינו היה כלול, ועל כן תפילתו חשק בה הקדוש ברוך הוא כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת וישלח: "ויירא יעקב מאוד ויצר לו".

פתח ואמר רבי יהודה את הפסוק כמו שאמר שלמה המלך החכם באדם בספר משלי: "אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה ליבו יפול ברעה". זכאים הם עם ישראל שהקדוש ברוך הוא רצה בהם ונתן להם תורת של אמת וזאת כדי לזכות בה לחיי עולם.

המשך בעמוד הבא

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א**

ליעל בת נעמי ודוד

ועוד שכל מי שעוסק בתורה הקדוש ברוך הוא מושך עליו חיים עליונים, ובדרך זו הוא מכניס אותו לחיי העולם הבא, וזה כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר דברים בפרשת ראה: "כי הוא זי"ך ואורך ימ"ך" ועוד כתוב: "ובדבר הזה תאריכו ימים", וזה חיים בעולם הזה וחיים בעולם הבא.

אמר רבי אלעזר: כל מי שעוסק בתורה לשמה, אין מיתתו היא על ידי יצר הרע וזאת מפני שהוא נחש וגם מלאך המוות, אלא מיתתם היא בנשיקה כמו שכתוב במגילת שיר השירים: "ישקני בנשיקות פיהו" וזה כלומר על פי ה' והיא היא הנשיקה, ושהיא דביקות הנפש היא בעיקר.

ואותו הבן אדם שעוסק בתורה שגם מחזיק בעץ החיים ולא מרפה ממנו. ובגלל זה הצדיקים שעוסקים בתורה ולא נטמא הגוף שלהם אלא הוא טהור, כגון: אליהו הנביא שהיה בבית הקברות ושמצאוהו החכמים ושאלו את אליהו הנביא ולא כהן הוא מור. ענה להם אליהו הנביא הצדיקים לא מטמאים במיתתם כמו ששנינו בין שמת רבי בטלה הכהונה, כלומר שהתעסקו בו ושלא שורה עליהם הטומאה.

בוא וראה, תפילת האבות היא קיימה את כל העולם, וכל בני העולם עליהם הם עומדים וסומכים, לעולם ולעולמי עולמים היא לא נשכחת שהיא זכות האבות, וזאת בגלל שזכות האבות היא הקיום של למעלה ושל למטה, והקיום של יעקב אבינו הוא קיום שלם ומושלם יותר מכולם.

ומשום כך בו בשעה שצר לבניו של יעקב, הקדוש ברוך הוא רואה לפניו את הדיוקן של יעקב והוא חס על העולם כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר ויקרא בפרשת בחוקתי: "וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף בריתי אברהם" כתוב "יעקוב" עם וא"ו ומדוע בוא"ו? וזאת מפני שהוא דיוקן יעקב ממש.

"הזהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי**

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לסמרה בת צ' חלה

לרחל בת סמרה

כמו כן מקבלים כל סוגי הברכות לחוברת הקדושה:
מדי שבוע יופיע הפרשה מתוך ה"זוהר הקדוש"
כמו כן פינות: הזהב, הצדיק, קבלה, נביאים, מלכים..
לקריאה מענגת מהמחבר העורך ומו"ל:

הרב: ב. אריה

(כל הזכויות שמורות לב. אריה)
טל. 0544577956 למינויים: כל שבוע אצלך בבית. B.ARYE@NETO.NET.il

מזוזות מהודרות למהדרין לכניסת הבית

בגודל 20 על 20 ס"מ ישירות מהסופר סת"ם אריה א. ברדה

"פטום הקטורת" מהודרת

בכתב מהודר של האריז"ל נוסח אשכנזי ובכריכת עור
בגודל 17 על 33 ס"מ מקופלת. ישירות מסופר סת"ם

כבד את אביך ואת אמך - גם לאחר מותם

זו החוברת "יזכור" המיוחדת לנפטרת לתפילה לבית העלמין.
ואין צורך בספר תהילים, סידורים ושאר הספרים. וכולם קוראים לפי
הסדר ובלי חיפושים. והכל בחוברת אחת.

איימל: B.ARYE@NETO.NET.il להזמנות: טלפון: 054-4577956
חוברת התפילה לנפטרת כולל: שם המלא ותמונה, תאריך פטירה,
תמונת המצבה, גוש חלקה ומקום הקבורה. כמו כן "אלפא ביתא" שמו
המלא יצוין בספר תהילים ומשניות לפי האותיות של שם הנפטרת,
ואותיות נשמה בתהילים, ופרק מהזוהר הקדוש, קדיש, ואשכבה עם שם
המלא של הנפטרת. החוברת עם כריכה כרומו צבעונית, ודפים בנייר
כרומו בגודל 15 על 22 ס"מ. והיא לכל החיים במשפחה. גם מכתב אישי
לנפטרת.. וכך יזכר הנפטר כל שנה. ולנצח!!

בנוסח ספרדי או אשכנזי. או לפי הזמנה

